

paa tysk som paa svensk, men mener at være straffet tilstrækkelig derved, at han er blevet afskediget fra sin Stilling i de landgrevelige Rytteres Korps. Anders søgte forgæves at hævde, at hans Skyderi havde været Vaadeskud, men modsagdes bestemt af Borgerne.

Endelig foreligger en Erklæring fra Chirurgen Johannes Carol. Morvil om, at det vil koste 6 Rdl. at faa behandle Jung Curts Saar, og 9 Rdl. for Jens Handskemagers Ben. — De knuste Ruder vurderes til $1\frac{1}{2}$ Rdl.

Hvad der er sket med de skyldige, faar vi ikke noget nærmere at vide om. Pufendorff arresterede Anders og den herreløse Carl, men de andre Urostiftere gik maaske fri. — Denne ret vidtløftige Historie er naturligvis kun en ganske ringe Begivenhed i Forhold til, hvad der ellers skete i disse bevægede Tider og for saa vidt ikke Omtale værd. Dog synes jeg, at den har nogen Interesse, netop fordi den viser, at Sorøborgerne selv maatte træde op for at holde Justits og Orden blandt de fulde Svenskere. Helt forkuede kan de da ikke have været, naar der i deres Midte fandtes Mænd som Augustinus med udødelige Helteord paa Læben, og som den tapre Skræder Rasmus, der vovede at lægge Haand paa den værste Urostifter. Og ganske morsomt er det, at vi faar dette Indblik i Forholdene netop gennem Fjendens eget Arkiv.